

Hilde Decuyper, zaakvoerder A+E Consult (Lauwe):

Een ondernemersdroom deel je samen met je hele team

Christina Van Geel, Stem & Pen

Hilde Decuyper: Tweehonderd jaar geleden leefden mensen veel minder luxueus en comfortabel dan wij nu, met al onze hulpmiddelen. Dat hebben we te danken aan de industriële revolutie. Die heeft ook een zware en soms nefaste impact op het milieu gehad. Dat gaan we niet met een vingerknip goedmaken via twintig jaar bodemsanering. We kunnen wel alles in kaart brengen, de ergste kankergezwellen verwijderen en proactief zorgen dat we het niet erger maken. De aardbol is ons kostbaarste bezit. Het is onze plicht om een veilige en leefbare plek voor onze kinderen en kleinkinderen achter te laten. Daarom doe ik wat ik doe.

Mijn moeder zei altijd dat ik een ‘doendig’ kind was. Ik zat nooit stil, ik was altijd met van alles bezig. Puzzelen, muziek maken of beluisteren, boeken lezen. En altijd opgewekt en blijgezind. Ik was in heel veel dingen geïnteresseerd, maar wiskunde en wetenschappen sprongen er toch uit.

Mijn ouders hadden een **melkveebedrijf** en ze zijn nu nog steeds fervente tuiniers. Ze eten graag hun eigen gekweekte groenten. Wat bemesting betreft, waren ze altijd erg begaan met de noden van de bodem. Als je ziet hoeveel er overbemest en overbegroeid wordt in Vlaanderen! Onbewust moet ik die reflex, die aandacht voor milieu en duurzaamheid, wel meegekregen hebben.

Vanuit mijn voorliefde voor wiskunde en wetenschappen koos ik in 1987 voor de opleiding **industriële ingenieur chemie**, optie biochemie. Ingenieursopleidingen waren toen populair. Maar niet zozeer voor vrouwen. Het aantal vrouwelijke studenten schommelde toen rond de 10%. Een forse minderheid!

Mogelijk onbewust en onbedoeld werden vrouwen toch vaak een andere richting uitgestuurd. Ik heb het ook mogen horen: “Zou je als meisje niet beter in de zorg gaan?” Velen vonden – en vinden nog altijd – dat de ‘zachte sector’ toch beter geschikt is voor een vrouw dan de ingenieurswereld.

Eens afgestudeerd, was er weinig werk voor ingenieurs. Daarom heb ik een aanvullende master in de **milieusanering** gevolgd. Dat is eigenlijk een beetje mijn geluk geweest. Met dit extra diploma kwam ik terecht bij een firma gespecialiseerd in bodemsanering.

Geen tallons maar rubberen laarzen

De sector van de bodemsanering is ook wel een beetje een mannenwereld. Op het allereerste bodemseminarie dat ik bijwoonde in 1994 waren we met twee vrouwen op een totaal van honderd aanwezigen. Intussen is dat aantal gestegen tot ongeveer de helft. Maar op een werf ben ik vaak nog steeds de enige vrouw. Ik merk het eigenlijk niet meer op, ik ben het zo gewoon. In mijn beginjaren had ik wel het gevoel dat ik me als vrouw eerst inhoudelijk moest bewijzen voor ik serieus genomen werd. “Wat komt dat jong dingske hier doen?” Of “Juffrouw, waar is meneer de ingenieur?” Maar goed, zodra ze je leren kennen en zich bewust worden van je expertise, vergeten ze dat genderverschil.

Op kantoor werk ik met een ploeg van **acht vrouwen en twee mannen**. Dat is niet per se een bewuste keuze. Het is organisch zo gegroeid. Al lijken vrouwen soms wel geschikter voor het specifieke werk dat we doen als bodemsaneringsdeskundigen. Er komt behoorlijk wat administratie bij kijken.

Daar zijn mannen blijkbaar minder tuk op. Zij zijn dan weer meer te vinden voor het veldwerk.

Slecht nieuws met happy ending

Na mijn studies heb ik eerst een hele tijd als werknemer gewerkt. Ondernemen was niet meteen een droom. Die droom is kunnen groeien, op een ondergrond van kennis, verworven technische skills en ervaring. Je wordt geen bodemsaneringsdeskundige in een vingerknip. Het is een job die toch enige levenswijsheid, empathie en toewijding vergt.

Vlaanderen is pionier en koploper op het gebied van bodemsanering. Een van onze lokale sterkhouders met nationale uitstraling is **ingenieur Hilde Decuyper**. In 2008 richtte zij het studie bureau voor bodemonderzoek A+E Consult op, intussen een hecht en ervaren team van tien enthousiaste en deskundige mensen. Ze blinken uit in technische en juridische kennis en ze volgen de nieuwste trends in onderzoeks- en saneringstechnieken op de voet. Een goeie verstandhouding binnen het team en een wederzijdse vertrouwensband met de klant zijn voor Hilde de potgrond en de mortel van haar onderneming.

Hilde Decuyper is een ondernemer die niet enkel droomt van een betere wereld, maar die daarvoor de fundamenten stevig verankert in wie ze is en wat ze doet.

Mensen zijn soms ook een beetje gegeneerd als ze een bodemprobleem hebben.

Ze communiceren daar niet graag over. Een beetje alsof je met een intiem probleem naar de dokter gaat.

Mensen zien ons doorgaans niet graag komen. Wij zijn in hun ogen vaak de ‘ambetanterik’ die in hun grond komt peuteren. Dat kost hun tijd en geld. Soms reageren ze heel defensief, alsof wij de verontreiniging zelf in hun grond gestopt hebben. We zijn meestal bringers van slecht nieuws en dat is niet prettig, noch voor de klant, noch voor ons. We moeten daar samen door.

Hun weerstand breken en hun vertrouwen winnen, angst wegnemen en een oplossing bieden. Van de bedreiging een duurzaam verhaal maken, daar haal ik ontzettend veel voldoening uit. Het lijkt ook allemaal erg abstract en technisch. Ik vind het belangrijk om die droge technische materie in eenvoudige taal uit te leggen. Als het lukt om onze klanten een goed gevoel te geven over een in principe lastige klus, als we het tot een goed eind kunnen brengen, dan ben ik een gelukkig mens.

Vertrouwen is de basis

Mensen zijn soms ook een beetje gegeneerd als ze een bodemprobleem hebben. Ze communiceren daar niet graag over. Heel discreet wisselen collega-ondernemers onder mekaar ervaringen uit en via mond-tot-mond reclame komen ze dan bij ons terecht. Een beetje alsof je met een intiem probleem naar de dokter gaat: dat wil je ook niet rondbazuinen.

Over windmolens en zonnepanelen publiceren ze graag, maar met verontreiniging kan je niet uitpakken. Eens het probleem opgelost is, heb je een ander verhaal. Maar vooraf houden ze dat potje toch liever gedekt. En daar hebben we begrip voor. Elk dossier wordt strikt vertrouwelijk behandeld.

Dat probeer ik ook mijn medewerkers mee te geven: kennis en vakkundigheid zijn belangrijke bouwstenen, maar een goeie relatie met de klant is de fundering die alles overeind houdt. En die vertrouwensband ontstaat gaandeweg, met geduld en empathie. Dat is voor mij een heel belangrijk deel van de job. Hier maken we met ons bedrijf toch een verschil.

Mijn team is mijn noodgenerator

Mijn man, mijn drie kinderen en mijn team zijn mijn noodgenerators. Zij voeden me telkens weer met energie en frisse moed. Op lastige momenten zijn het de mensen rondom mij die me erdoor sleuren. Maar ik ben gezegend met een positieve ingesteldheid. Ik sta meestal goedgezind op en begin met veel goesting aan de dag. Ik haal dan ook heel veel voldoening uit wat ik doe.

Vreugde in de job is zo belangrijk. Nu we groeien als bedrijf is dat een nieuw aandachtspunt: wat doe je zelf en wat deleger je? Als startende ondernemer moet je álles doen. Nu moet ik sommige dingen uit handen geven en daar heb ik het wel eens lastig mee. Wat laat ik los en waar haal ik de meeste energie uit? Wat is mijn brandstof? Ik haal ontzettend veel voldoening uit moeilijke dossiers waar collega’s geen weg mee weten. Die dingen helemaal uitpluizen en er een oplossing voor vinden, daar word ik echt gelukkig van. Alsof je een puzzel oplost. De kick die je ervaart als dat laatste stukje er ligt, geweldig!

Ik ga enorm op in mijn werk. Daardoor ga ik soms ook wel over mijn grenzen. Elf jaar geleden ben ik zwaar getroffen

door de **Mexicaanse griep**. Het was toen kantje boordje. “Waarom reageer ik hier zo fel op?”, heb ik me toen afgevraagd. Ik was jong, gezond en gelukkig. Maar ja, hoe graag je je job ook doet, werken vraagt energie. Ik had mijn lichaam te ver gepusht. Ik probeer nu toch wat vroeger op de rem te gaan staan.

Maar het vuur brandt nog altijd fel. Ik kan me niet voorstellen dat ik iets liever zou doen dan wat ik nu doe. Natuurlijk is het soms lastig. Het is soms vroeg of laat en veel en moeilijk, maar dat hoort erbij. Dat is part of the game.

Eerst mens, dan werknemer

Mijn medewerkers zijn waarschijnlijk mijn grootste zorg. Dat zij zich goed in hun vel voelen, daar durf ik wel eens van wakker te liggen. Voor een technisch probleem vind je altijd wel een oplossing. Het menselijke aspect is veel gevoeliger en kwetsbaarder, maar o zo belangrijk. Dat ze goesting hebben in hun werk, het nut ervan inzien, dat de flow binnen het team goed zit, daar streef ik naar. Dat we hen ook zien als de echtgenoot of echtgenote, de moeder of vader, de zoon of dochter die ze zijn en niet enkel als een werknemer, dat is een opgave voor elke werkgever. Ik ben zelf vijftien jaar werknemer geweest. Ik kan het elke ondernemer aanraden om eens aan de andere kant te gaan staan. Het vergroot je aandacht voor het welzijn van je mensen.

Het is trouwens mijn man die me de vleugels gegeven heeft om zelf te gaan ondernemen. “Met jouw gedrevenheid en commercieel inzicht”, zei hij, “dat moet lukken!” Ik heb even gearzeld, want van thuis uit heb ik ook een gezonde voorzichtigheid meegekregen. Maar ik ben zo blij dat ik de stap gezet heb. En als mijn medewerkers evenveel energie, voldoening en geluk uit hun job halen als ik, dan is mijn ondernemersdroom geslaagd.